

במה מדליקין פרק שני שבת

מספרת הש"ס

וְזַקּוֹן לֵב. סָלַךְ צָהָל סְרִי: וְאַסְוָר נֶאֱמָנָת נְעוּרָה. סִיקָּה
 יְהִיל צָהָל כָּל מִזְוָה וְלִיכָּה נֶמְחִיק נֶסֶתִיס: וְאַתְּ קְלָלָה. צָהָל
 צָהָזָן לְמִמְרוֹךְ עַל בְּצָרְיוֹן: הַיְּ וְאַתְּ. חִינָּוּ שִׂימִי יוֹסֵף נְנוּמָדָה סִימִי
 וּלוֹסָה כְּשַׁמְמָעָתִיס לְהַדְּעָן: גִּילָּס דִּינְקוּסָה. מִמְקִים יוֹמָר מְסֻלָּן
 זְקִנָּה: נְפִיעָוָה. סִיקָּה נְסָעָה זְקִנָּה
 כְּשִׁיעָור סָהָה וּמִיְּסָה לְסָכָם לְזָן
 זְקוֹן לֵב: כָּגָן דְּסִימְרוֹתָה. סָס הַוָּמָה
 מֶלֶקְעִי עֲזָבָס לְקִים וּמַמְעָכְבִּין זְקוֹן
 עַד סְטוּלִיס בְּנֵי קְזֹק נְגִמְסָס הַוָּר
 מַחְאָכָס וּמַמְעָלִיס נְגִמְסָס הַוָּר
 שְׁתַמְשׁ לְאוֹרָה אַר
 אָמָרִי לְהָ אַר זַוְּרָא
 נִים שָׁאמְרוּ חַבְמִים
 שְׁבַת מְדַלְּקִין בְּחַן
 יְזִירָה יְזִירָה יְזִירָה

ובן יכול נטליק צבאת ויל' דל'כ' נס סוס קרי נס דמיירין זין
במל' זין צבאת כוון דמד טעמה סוח הילן פ'ל' נמיירין א' חין
מדליקין סמסג מדקיה מל' זין במל' זין צבאת ז'מ' שעד יט' טעם
טעל' תלג'ן גאנט' גאנט' גאנט' גאנט' גאנט' גאנט' גאנט' גאנט' גאנט'

גלוין השם
גמו' כל החשכנות שבחיבך
עי' גולדבז פ"ס מס' מילוט
עתם תכנייה לך ח עיין
נכנתוונ נבי קדושים י"ה
ונוד סימן ה:
ונכנית ותבא ר' ד"ה שהיונה וכו'
שללה הביטוי. עיין ליקמן דף
פ"ד ע"ג יונוקותן ד"ה
טנטוליס בז:

הגהות הנר"א

לעוזי רש"י
אישיטינצ'יל"א. ניצוצות.

מוסך רשי
ג. מונגייל', סיניהן מנ
אברהם כהנא מס מכ' עליו
(בב' כ), את הבירה. נט'
ג'לזון (ב'ק בב'), בר הנוכה
פטור. סמואל לאסלאם
ונס"ר נפלקומי ניקול (שש').

רביינו חננאל
אמר רב כתילה ושמניות
שאמורו הרים הרים אין
מדליקין בהן בשבת
ומליקין בהם בחנוכה בין
בחול בין בשבת. מ"ט

הנזהר מהנהמה מילא שפה לה גול ודריא באהר מליך לה. ונסענו לאידיקס רד של עזרא, איז אידיקס עזרא עזראין לא יאמור בכור מליקון מאלא דתרומא, אי, לבבלי גיגאל'ה דתרומא, כי, לשליש�ו דערן דנרי כהה הא, כי ריבוי שפחה שלביה גול ואלה רמלומאות, וההמזרין נר ללבובינו, וההמזרין נר ללב אודאר אודאר, והמודרין נר ללב אודרין ים' ב' אודרין ים' ב' אודרין ים' ב'

ב-ג' דאית ליה מדורה צריין

וְזַקּוֹן לֵב. סָלַךְ צָהָל סְרִי: וְאַסְוָר נֶאֱמָנָת נְעוּרָה. סִיקָּה
 יְהִיל צָהָל כָּל מִזְוָה וְלִיכָּה נֶמְחִיק נֶסֶתִיס: וְאַתְּ קְלָלָה. צָהָל
 צָהָזָן לְמִמְרוֹךְ עַל בְּצָרְיוֹן: הַיְּ וְאַתְּ. חִינָּוּ שִׂימִי יוֹסֵף נְנוּמָדָה סִימִי
 וּלוֹסָה כְּשַׁמְמָעָתִיס לְהַדְּעָן: גִּילָּס דִּינְקוּסָה. מִמְקִים יוֹמָר מְסֻלָּן
 זְקִנָּה: נְפִיעָוָה. סִיקָּה נְסָעָה זְקִנָּה
 כְּשִׁיעָור סָהָה וּמִיְּסָה לְסָכָם לְזָן
 זְקוֹן לֵב: כָּגָן דְּסִימְרוֹתָה. סָס הַוָּמָה
 מֶלֶקְעִי עֲזָבָס לְקִים וּמַמְעָכְבִּין זְקוֹן
 עַד סְטוּלִיס בְּנֵי קְזֹק נְגִמְסָס הַוָּר
 מַחְאָכָס וּמַמְעָלִיס נְגִמְסָס הַוָּר
 שְׁתַמְשׁ לְאוֹרָה אַר
 אָמָרִי לְהָ אַר זַוְּרָא
 נִים שָׁאמְרוּ חַבְמִים
 שְׁבַת מְדַלְּקִין בְּחַן
 יְזִירָה יְזִירָה יְזִירָה

אין זוקק לה ומותר להשתמש לאורה א"ר זירא אמר רב מהנה ואמרי לה א"ר זירא אמר רב א"פתיות ושמנים שאמרו חכמים אין מדליקין בין בחול בין בשבת מדליקין בהן בחנוכה בין בחול קסביר שבתא אין זוקק לה מאי טעמא דרב קסביר שבתא אין זוקק לה ואסור להשתמש לאורה אמרה רבנן קמיה יוחנן וקיבלת א"ר רמיה דאבי טשמה דר' רמיה ולא קיבלה כי אתה רבנן קמיה דאבי טשמה דר' רמיה נפקא מינה לשמעהיה מעיקריא והא גמורה נפקא מינה לגורסה יונקורתא וכבותה אין זוקק לה ורמיהו ימזכותה ^ט מישתקע החמה עד שתבלה רגל מן השוק בגין דאי כבתה הדר מדליק לה לא יראי לא אדליך מדליק וא"ג לשיעורה עד שתבלה רגל מן השוק ועד כמה אמר רבבה בר בר חנה אמר ר' יוחנן עד דכליא ריגלא דתרמודאי: ^טת ר' מצות חנוכה נר איש וביתו והמהדרין נר לכל אחד ואחד והמהדרין מן המהדרין ב"ש אומרים יום ואישון מדליק שמנה מכאן ואילך פותח והולך וב"ה אומרים יום ראשון מדליק אחת מכאן ואילך מוסיף והולך אמר עולא פלייני בה תרי אמראי במערבה ר' יוסי בר אבין ור' יוסי בר זבדיא טעמא דב"ש בוגר ימים הנכנסין חד אמר טעמא דב"ה בוגר ימים היוציאין חד אמר הלל ^ט דמעלן בקדש ואין מוריין אמר רבבה בר בר חנה א"ר יוחנן שני זקנים היו בצדין אחד עשה כב"ש ואחד עשה דברי ב"ה וזה נתן טעם לדבריו בוגר פרי החג וזה נתן טעם לדבורי דמעלן בקדש ואין מוריין ת"ר ^ט הנר חנוכה מצוה להניחה על פתח ביתו מבחוץ אם היה דר בעליה מניחה בחילן הסמכה לרוד"ר ובשעת הסכנה מניחה על שלחנו ודי אמר רבא ציריך נר אחרית וא"י להשתמש לאורה ואי איכא מדורה לא ציריך ואי אדם חשוב הוא אע"ג דaicא מדורה ציריך נר אחרית: מאי חנוכה תרנו רבנן י'כ"ה בכטלו יומי דחנוכה תמןיא אינון דלא למפסיד בהן ^ט וללא להתענות בהן שכשכננו יוונים להקל טמאו כל השמניא בית חשמונאי ונצחים בדקנו ולא מצאו איז מונח בחותמו של בחן גדול ולא היה בו כו נס והדרילקו ממנה שמנת ימים לשנה אחר כהיל והורדאה ^ט תנן הרם גז היוצא מתרח ושטען פשtan והוא עובי בראשות הרבנים ונכונת בכרו של חנוני והדריל את הבירה בעל הגמל ו